

Entrada

Camins de ronda

Per JesusR el dl., 31/12/2018 - 00:00

Esperàvem aquells dies d'hivern clars i transparents en què el sol escalfa una mica i acompanya molt. Els tres amics teníem previst d'anar fent els camins de ronda de la Costa Brava. Caminada al matí, dinar més aviat tard, conversa de sobretaula i tornada en fer-se fosc.

De Blanes a Les Alberes, quan la costa està mig buida, no volíem córrer. Gaudíem dels espadats sobre el mar, les platges buides, els racons de gran bellesa i aquell vent que ens forçava a anar abrigats. Quina costa, quins pins, quines raconades i quin mar!!

Recordes aquell 31 de desembre, quan, asseguts al costat d'una tanca, després d'una llarga baixada entre pins i moltes pedres, vàrem comentar que els camins de ronda eren com la vida?

Caminar a prop dels límits, gaudir del bosc sempre un xic misteriós i a l'hivern sense ningú. El mar immens, ara tranquil, demà mogut i fins tempestuós, sempre en moviment, com la vida, com els 365 dies de l'any en què hi ha de tot en el sempre "ara". Quin record, el del 31 de desembre d'aquell any!!

I ara, a punt de canviar d'any, de fer adéu al que ja està a punt de girar full... em pregunto quins han estat els camins de ronda del temps que s'acaba; i què espero i vull per a la ronda que comença.

Senyor, que aquesta costa brava, que els boscos mediterranis, l'aigua quieta o movent-se amb força, esdevinguin plens de constància, encert, fe, amor i vida. Seran 365 dies viscuts sempre en la mida constant de l'"ara". Tot passa en l'"ara". Que sapiguem construir i estimar en un "ara" de 12 mesos, si la vida ens dona aquesta nova oportunitat.
